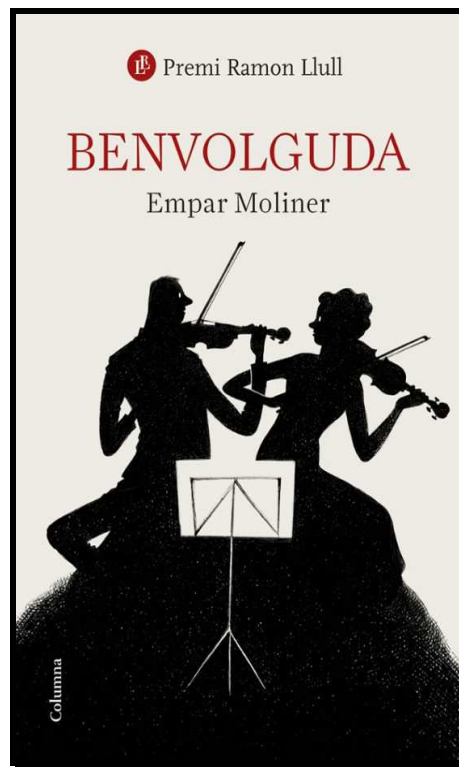

CLUB DE LECTURA

Curs 2023-2024

Empar Moliner *Benvolguda*

Tertúlia: dilluns, 13 de maig a les 19.30 h.

L'AUTORA:

Va néixer a Santa Eulàlia de Ronsana (Barcelona) el 1966, en el si d'una família humil. Era la gran de sis germans i l'única noia. Deixà els estudis a 3r de BUP i s'uní a un grup de teatre assembleari i *fumeta* de Gallecs. S'independitzà i intentà professionalitzar-se com a actriu de teatre i cabaret, però ho aconseguí en l'exercici del periodisme, primer a COM ràdio, a l'edició catalana de *El País* i, més tard, a Catalunya ràdio i TV3.

Els orígens literaris d'Empar Moliner provenen de la cultura popular en majúscules, del món menestral de Barcelona, d'uns valors que fomenten l'esforç, el treball i la superació personal més enllà de les mancances familiars, de situacions greus i de la duresa de l'entorn. Com a escriptora es fa ella mateixa.

La revista *En Patufet* (1904-1938), en format llibre, que li regalava cada any el seu avi pel seu aniversari, va tenir un paper important en la seva formació ja que vincula la seva literatura als grans contes tradicionals europeus i als seus adaptadors, com els germans Grimm o H.C. Andersen i perquè li va permetre de conèixer els textos de Josep M. Folch i Torres o de Josep Carner, entre molts altres. El seu estil es basa en un llenguatge literari (líric però alhora humorístic) que l'acosta al Grup de Sabadell (Joan Oliver, Francesc Trabal...). És hereva del costumisme de Robert Robert, que han seguit altres escriptors actuals com Sergi Pàmies, que barregen la ironia i la sàtira hilarant amb la tendresa, fent cas de la fórmula que proposava Josep Pla: "humor i candor". Ella reivindica Quim Monzó com un dels seus grans mestres perquè és cínic, àcid, intel·ligent, divertit i transgressor.

Entre les seves aficions destaquen el tast de vins, anar a córrer (maratons) i la música, que té en comú amb la protagonista de l'obra que llegirem.

L'OBRA:

Es va donar a conèixer el 1999 amb l'obra *L'Ensenyador de pisos que odiava els mims*. L'any següent va guanyar el Premi Josep Pla amb la novel·la *Feli, esthéticienne* (2000). Amb el recull de contes *T'estimo si he begut* (2004) va guanyar el Premi Lletra d'Or del 2005 i va ser adaptat al teatre i dirigit per David Selvas. El mateix any publica els conjunts d'articles *Busco senyor per amistar i el que sorgeixi* i *Desitja guardar els canvis?*. Val a dir que no hi ha diferències d'estil entre els diferents gèneres que conrea: narrativa i periodisme. Ella diu que és escriptora (*writer*), sense distincions. Destaquen: *No hi ha terceres persones, La col·laboradora* (2012) i a l'apartat de contes, *Tot això ho faig perquè tinc molta por*, Premi Mercè Rodoreda 2015. Les darreres obres publicades són: *És que abans no érem així* (2020) i *Benvolguda*, Premi Ramon Llull 2022.

Empar Moliner s'ha convertit en una autora d'èxit i en una de les principals protagonistes de la literatura catalana actual.

La crítica en destaca: l'entusiasme, el nervi, la força literària, el seu ímpetu, la poderosa personalitat i l'enginy amb què retrata frenèticament el món contemporani i les seves contradiccions.

La d'Empar Moliner és una literatura trepidant, amb ritme, sense concessions que reflecteix amb intel·ligència el desgavell de la societat, entre divertida i angoixada per l'absurd, la manca de sentit i la crueltat que ens administrem a nosaltres mateixos.

Empar Moliner és la modernitat en tota la seva plenitud, en les contradiccions, en les inquietuds, en la complexitat i en la constatació de l'escassa llibertat de què disposem. Fa un vivíssim retrat de la nostra època, atent als nous costums imposats per la publicitat i la moda, presenta els ambients i les tipologies humanes procedents de la televisió, de la música, dels còmics, dels diaris... Un món autèntic on conviuen les situacions més quotidianes amb les extraordinàries, en una barreja

